

နတ်ဘုရားပုခက်

(The cradle series)

ဆာဆာပြန် - ဇနိုး (ရိုးရာ)

စာစဉ်-၃

အပိုင်း(၂၉)

*

ခုနစ်နှစ်လျှင် တစ်ကြိမ်၊ အထွတ်အမြတ်
တောင်ကြားရှိ ကလန်များသည် ပွဲတော်တစ်ခု
ကို ကျင်းပလေ့ရှိကြသည်။ ဤစုဝေးမှု၏ မူလ
ရည်ရွယ်ချက်မှာ စည်းလုံးညီညွတ်မှုကို မြှင့်တင်
ရန် ဖြစ်သော်လည်း၊ ယခုအခါတွင်တော့ သူတို့
အချင်းချင်း ယှဉ်ပြိုင်ကြမည့် အဓိက စင်မြင့်ကြီး
တစ်ခု ဖြစ်လာခဲ့လေပြီ။

ကလန်၏ ကလေးငယ်များကို အခြားသူများ၏
ဝတ်စားဆင်ယင်မှုများဖြင့် ခွဲခြားသိမြင်နိုင်ရန်
သင်ကြားပေးထားကြသည်။ သံချပ်ကာအင်္ကျီနှင့်
အနီရောင် ခါးပတ်ကို ဝတ်ဆင်ကာ၊ အလံများ

ပေါ်တွင် ကျောက်ခွေး သုံးကောင် ပုံပါရှိသည်က
ကာဇန် ကလန်၊ အဖြူရောင်နှင့် ခရမ်းရောင်ကို
အမြဲတမ်း တွဲဖက်ဝတ်ဆင်ပြီး အမြီးငါးချောင်း
ပါ အဖြူရောင် မြေခွေးပုံ ပါရှိသည်က ဝေ
ကလန်၊ လက်ဝတ်ရတနာများကို အလွန်အကျွံ
ဝတ်ဆင်ကြပြီး မြွေနှင့် သစ်ပင် ပုံပါရှိသော
အလံများကို ကိုင်ဆောင်ထားသည်က လီကလန်
တို့ ဖြစ်ကြသည်။

"ဒါတွေက မင်းတို့ရဲ့ ရန်သူတွေပဲ..."

လူကြီးများက ကလေးငယ်များကို ပြောပြလေ့
ရှိကြသည်။

"တစ်နေ့ကျရင် ငါတို့ ကလန်က အင်အား
ကြီးမားလာပြီးတော့၊ ကျန်တဲ့ ကလန်နှစ်ခုကို ငါ
တို့ရဲ့ ခြေဖဝါးအောက်မှာ ချေမွပစ်ရမယ်..."

ဤကဲ့သို့ ဖြစ်တည်လာခဲ့သည်မှာ မျိုးဆက်
ပေါင်း ရာနှင့်ချီ ရှိနေခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။

ယခုနှစ်တွင် ဝေ့ ကလန်က ပွဲတော်ကို အိမ်ရှင်
အဖြစ် လက်ခံကျင်းပရမည်ဖြစ်ရာ၊ ပြင်ပမှ
လက်မှုပညာရှင်များသည် ကလန်၏ နယ်မြေ
အတွင်း လအတော်ကြာ နေထိုင်ခဲ့ကြရသည်။
သူတို့သည် အိုးရပ်စ် သစ်သားများဖြင့် တံငယ်
များကို တည်ဆောက်ကြသည်။ ရေမြောင်းများ
တူးကြသည်။ အိမ်များကို ဆေးသုတ်ကြသည်။
လမ်းများကို ညှိကြပြီး၊ ယေဘုယျအားဖြင့်
အလုံးအရင်းနှင့် ရောက်ရှိလာမည့် ပြိုင်ဘက်
များအတွက် ကလန်ကို ကြိုတင် ပြင်ဆင်ပေးကြ
လေသည်။ ဝေ့ ကလန်သားများသည် ခုနစ်နှစ်
ပြည့် ပွဲတော် မတိုင်မီ ရက်များလောက် မည်
သည့်အခါကမျှ ဤမျှ သန့်ရှင်း၊ စနစ်ကျပြီး
ကြည့်ကောင်းနေလေ့ မရှိကြပေ။

ပြင်ပမှ လက်မှုပညာရှင်များကို သူတို့၏
လုပ်ငန်းခွင်များ ပတ်လည်ရှိ ယာယီ အိမ်ရာများ

တွင်သာ နေထိုင်ခွင့်ပြုထားပြီး၊ တင်းကျပ်သော ညမထွက်ရ အမိန့်ဖြင့် ထိန်းချုပ်ထားလေသည်။ အများစုကတော့ ဂရုမစိုက်ကြပေ။ ကလန် နယ်မြေ၏ အပြင်ဘက်တွင်၊ အထွတ်အမြတ် တောင်ကြား သည် ရိုင်းစိုင်းကြမ်းတမ်းနေဆဲ ဖြစ်သည်။ သူတို့သည် ရာသီဥတု၏ ဖျက်ဆီးမှု များနှင့် တောရိုင်း ဝိညာဉ်အကြွင်းအကျန်များ၏ အန္တရာယ်များနှင့် ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်ပြီးသား ဖြစ် ကြသည်။ အသိုင်းအဝိုင်း တစ်ခု၏ လုံခြုံရေး အောက်တွင် နေထိုင်ရခြင်းဆိုသည်မှာ အများစု အတွက် အချိန်ကြာကြာ မတတ်နိုင်သော ဇိမ်ခံမှု တစ်ခုပင် ဖြစ်လေသည်။

တဲငယ်များကို စီစဉ်နေရာချထားပြီး၊ အမြင့်ဆုံး အိမ်များပေါ်မှ အဖြူရောင် မြေခွေး အလံများ လွင့်ပျံနေကာ၊ ပြိုင်ပွဲကွင်းပြင် ကိုလည်း ပြင်ဆင်ပြီးသွားချိန်တွင်တော့၊ ကလန်သည်

အသင့်ဖြစ်နေပြီ ဖြစ်သည်။ အခြား ကလန်များ စတင် ရောက်ရှိလာချိန်တွင်၊ ပြင်ပလူများကို အခကြေးငွေ ပေးချေကာ ပြန်လွှတ်လိုက်ကြလေသည်။

ကာဇန် တို့သည် မိုင်ပေါင်းများစွာ ကွာဝေးနေသေးချိန်ကတည်းက တံပိုးခရာ အမြောက်အမြားဖြင့် သူတို့ ရောက်ရှိလာကြောင်း ကြေညာခံကြသည်။ ချီတက်လာသော သူတို့၏ တပ်မဟာကြီး၏ ရိုက်ခတ်မှုအောက်တွင် မြေကြီးက တုန်ဟည်းနေလေသည်။ ကျောက်ခွေး ပုံပါရှိသော အလံများကို အဝေးမှ လှမ်းမြင်လိုက်ရပြီး၊ အနီရောင်လှိုင်းတံပိုးများက လေထဲတွင် လွင့်မျောလာချိန်တွင်၊ ဝေ့ ကလန်ရှိ ဂုဏ်သိက္ခာ အနည်းဆုံးသော သူများက လာရောက်လည်ပတ်သော သူတို့၏ ရန်သူများကို တစ်ချက်လောက် မြင်ဖူးရန် စုရုံး

လာကြလေသည်။ အများစုမှာ ခုနစ်နှစ်နေမှ တစ်ခါသာ ကာဇန် ကလန်သား တစ်ဦးကို မြင် တွေ့ဖူးကြခြင်း ဖြစ်သည်။

ကာဇန် ၏ ယောက်ျား၊ မိန်းမ၊ ကလေးတိုင်း သည် မည်သည့် အကာအကွယ်မျှ မပေးနိုင် လောက်သော နေရာများတွင်ပင် သံချပ်ကာ အင်္ကျီများကို ဝတ်ဆင်ထားကြသည်။ အမျိုးသမီး များသည် သိမ်မွေ့စွာ ဖန်တီးထားသော သံကြိုး ကွင်း လက်စွပ်များ ပါဝင်သည့် အရိပ်ပိုးသား ဂါဝန်များကို ဝတ်ဆင်ကြသည် သို့မဟုတ် ကိုယ်ကျပ်အင်္ကျီထဲတွင် သံပြားများကို ချုပ်ထည့် ထားကြသည်။

အမျိုးသားများသည် အနီရောင် ဝတ်ရုံများ အပေါ်တွင် သံခမောက်များကို ဆောင်းထားကြ သည်။ သို့မဟုတ်ပါကလည်း အထူကြီးဖြစ်သော သံမဏိနှင့် သားရေ ခါးပတ်များဖြင့် ချောင်ချိ

သော အဝတ်အစားများကို ပတ်ရစ် ဝတ်ဆင်
ထားကြသည်။ ကလေးငယ်များက ခိုင်းလွှားများ
ကို ကိုင်ဆောင်ထားကြသည်။ သို့မဟုတ်... သေး
ငယ်သော ရင်အုပ်ကာ သံချပ်ကာများကို
ဝတ်ဆင်ကာ ပြေးလွှားနေကြလေသည်။

ကာဇန် ကလန်သား အားလုံးသည် တံဆိပ်ပြား
များကို ဝတ်ဆင်ထားကြပြီး ၎င်းတို့ကို ပြီးပြည့်စုံ
အောင် ဖန်တီးထားဟန် ရှိလေသည်။ ၎င်း
တို့သည် ဝေ့ ကလန် ၏ တံဆိပ်ပြားများထက်
လေးငါးဆခန့် ပိုမို ကြီးမားကြရာ၊ လူကြီး
များသည် သူတို့၏ ရင်ဘတ် တစ်ခုလုံးကို
ဖုံးလွှမ်းနေသော ကြေး သို့မဟုတ် သံမဏိ ပြား
ကြီးများကို ဝတ်ဆင်ထားကြလေသည်။

တိရစ္ဆာန်များကို စီးနင်းနိုင်လောက်အောင်
ချမ်းသာသူများ သို့မဟုတ် အရေးပါသူများ
စီးနင်းလာကြသော သားရဲများပင်လျှင် သံချပ်

ကာ ဝတ်ဆင်ထားကြလေသည်။ ၎င်းတို့မှာ မြင်း
တစ်ကောင် အရွယ်အစားခန့်ရှိသော ကျောက်
ခွေးများ ဖြစ်ကြပြီး၊ ဝိညာဉ်ပန်းပဲဆရာများက
ဖန်တီးထားသော အရာများ ဖြစ်ကာ၊ သူတို့၏
ခြေဖဝါး တစ်လှမ်းချင်းစီတိုင်းက မြေကြီးကို ဒ
ရမ်တုတ် တစ်ချောင်းကဲ့သို့ ရိုက်ခတ်နေလေ
သည်။

ချောက်ကမ်းပါးခွေးများဟု ခေါ်ကြသော ထို
အကောင်များထဲမှ အထွားကျိုင်းဆုံး အကောင်
များသည် သူတို့၏ အနောက်တွင် လှည်းများကို
ဆွဲယူလာကြသည်။ လှည်းများပေါ်တွင် စွန့်စားမှု
တောင်ထွတ်မှ ကုန်ပစ္စည်းများကို အပြည့်
တင်ဆောင်လာကြလေသည်။ ငွေတစ်ဝက်
သတ္တုတုံးများ၊ ကောင်းကင်-သံမဏိ ရုပ်တုငယ်
များနှင့် ရွှေ-သံမဏိ ဓားသွားများက နေရောင်
အောက်တွင် တလက်လက် တောက်ပနေပြီး၊

ဝေ့ ကလန်ရှိ ကလေးငယ်များ၏ မျက်လုံးများကို
အရသာခံ စွဲဆောင်နေလေသည်။

အဖြူရောင် မြေခွေး မိသားစုများသည် ရောက်
ရှိလာသော ကာဇန် တို့အား သူတို့၏ ကြမ်းတမ်း
သော နည်းလမ်းများ၊ သိမ်မွေ့မှု ကင်းမဲ့ခြင်းများ
နှင့် သိသာထင်ရှားလှသော မိုက်မဲမှုများအတွက်
လှောင်ပြောင်နေကြလေသည်။ ဝေ့ ကလန်
သည် တစ်ချိန်က အုပ်စိုးခဲ့ဖူးသကဲ့သို့၊ ထို့အပြင်
ထပ်မံ အုပ်စိုးရမည့် ကံကြမ္မာ ပါရှိသကဲ့သို့၊ မ
ကြာမီ သူတို့၏ နယ်မြေများကို အုပ်ချုပ်တော့
မည် ဖြစ်သည်။

လီ ကလန် ကတော့ တံပိုးခရာများ မှုတ်ရန်
အတွက် အလွန် သိမ်မွေ့လွန်းနေလေသည်။ သူ
တို့ ချဉ်းကပ်လာချိန်တွင် သူတို့၏ ခေါင်းပေါ်၌
ပျံသန်းနေစေရန် ဝိညာဉ်အကြွင်းအကျန် များကို
လွှတ်ထားကြလေသည်။ ထိုဝိညာဉ်

အကြွင်းအကျန်များမှာ လျင်မြန်သော
ကျောက်စိမ်းရောင် သိမ်းငှက်များ၊ တောက်ပနေ
သော ငွေရောင် လိပ်ပြာများနှင့် ခေါင်းနှစ်လုံးပါ
ကြက်သွေးရောင် လင်းယုန်ငှက်များ ဖြစ်ကြပြီး၊
အားလုံးက ကောင်းကင်တွင် သူတို့၏
အနောက်၌ တောက်ပသော အရောင်တန်းများ
ကို ချန်ရစ်ထားကြလေသည်။

ထိုပြကွက်သည် တိမ်တိုက်များကြားတွင်
ရက်လုပ်ထားသော သိမ်မွေ့သည့် ပန်းချီကား
တစ်ချပ်ကဲ့သို့ ဖြစ်ပြီး၊ အတော်ဆုံးသော လီ
ကလန် တီးခတ်သူများထံမှ ဂီတသံများလည်း
ပါဝင်လေသည်။ ပုလွေများနှင့် ကြိုးတပ်
တူရိယာများက ဝိညာဉ်အကြွင်းအကျန် များ၏
အကအခုန် ပတ်လည်တွင် ချိုမြိန်သော သံစဉ်
များအဖြစ် လွင့်မျောနေပြီး၊ ဝေ့ ကလေးငယ်
အချို့ကို ပျော်ရွှင်စွာ ရယ်မောသွားစေလေသည်။

နောက်ပိုင်းတွင် သူတို့ကို သူတို့၏ မိဘများက
ကြိမ်းမောင်း ဆူပူကြပေလိမ့်မည်။

အစပိုင်းတွင် လီ ကလန်သား များကြား၌ မည်
သည့် လှည်းကိုမျှ မမြင်ရပေ။ အဘယ်ကြောင့်ဆို
သော် သူတို့၏ စီးနင်းမည့် သားရဲများနှင့်
ကုန်ပစ္စည်းများကို အနောက်ဘက်ဆုံးတွင် ထား
ရှိသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ သူတို့သည် သူတို့၏
ရန်သူများကို အမြင်မတော်စရာ မည်သည့်အရာ
ကိုမျှ ပြသမည် မဟုတ်ချေ။

ကျောက်စိမ်းအဆင့် ရှိသူများက ရှေ့ဆုံးတန်းမှ
ချီတက်လာကြပြီး၊ သူတို့၏ တံဆိပ်ပြားများကို
ရွှေနှင့် ငွေ ဆွဲကြိုးများကြားတွင် ဂုဏ်ယူ
ဝင့်ကြားစွာ ပြသထားကြလေသည်။ လီ ကလန်
တွင် အလေးစားရဆုံး သူများသည် လက်ဝတ်
ရတနာများကို အများဆုံး ဝတ်ဆင်ထားကြ
သူများလည်း ဖြစ်ကြပြီး၊ ကျောက်စိမ်းအဆင့်

အကြီးအကဲ များသည် နားရွက် တစ်ဖက်စီတွင်
ကွင်းငါးကွင်းစီနှင့် လက်ချောင်း တစ်ချောင်းစီ
တွင် လက်စွပ် နှစ်ကွင်းစီ ဝတ်ဆင်ထားကြလေ
သည်။

သံမဏိ နှင့် ကြေး အဆင့် များက ကျောက်စိမ်း
အဆင့် ၏ နောက်မှ လိုက်ပါလာကြသော်လည်း၊
အဆင့်တစ်ခုစီမှ အကောင်းဆုံး သူများသာ ဤ
နေရာတွင် ကိုယ်စားပြု ပါဝင်ခွင့် ရကြလေ
သည်။ မိမိတို့၏ အဆင့်တွင် အချိန်ကြာမြင့်စွာ
တုံ့ဆိုင်းနေခဲ့သူများမှာမူ ကုန်တင် တိရစ္ဆာန်များ၊
ကလေးငယ်များနှင့်အတူ မိုင်ပေါင်းများစွာ
အကွာတွင် ကျန်ရစ်နေခဲ့ပြီး၊ မည်သည့်
အခမ်းအနားမျှ မပါဘဲ၊ အရှေ့မှ သွားနှင့်သူများ
နှင့် သိသာထင်ရှားသော ပတ်သက်မှု မရှိသည့်
အလား ရောက်ရှိလာကြမည် ဖြစ်သည်။

ကြေးအဆင့် တစ်ယောက်စီတိုင်းသည်

အရောင်တင်မထား၊ ထွင်းထုမထားသော
သစ်ကိုင်းရှည် တစ်ချောင်းစီကို ကိုင်ဆောင်ထား
ကြသည်။ ဤသစ်ကိုင်း၏ အပေါ်ဖျားတွင်
အစိမ်းရောင် အလံတစ်ခု ရှိလေသည်။ ကြေး
အဆင့် များက သူတို့၏ သစ်ကိုင်းများကို
အတူတကွ မြှောက်လိုက်သောအခါ၊ ခေါင်းပေါ်
တွင် သစ်ရွက်များ လွင့်ဝဲနေသည့် တောအုပ်ကြီး
တစ်ခု၏ အလယ်ဗဟိုတွင် ချီတက်နေကြ
သကဲ့သို့ ဖြစ်သွားလေသည်။ သစ်ပင် နှင့် မြေ
သည် လီ ကလန် ၏ သင်္ကေတများ ဖြစ်
သောကြောင့်၊ အထူးချွန်ဆုံး ကြေးအဆင့်
အနည်းငယ်၏ သစ်ကိုင်းများပေါ်တွင်တော့ မြေ
ပုံများကို ထွင်းထုထားလေသည်။

ဝေ့ မိသားစုများ၏ မိခင်များနှင့် ဖခင်များသည်
သူတို့၏ ကလေးများအပေါ်သို့ ကိုင်းညွတ်ကာ၊
ခေါင်းပေါ်ရှိ တောက်ပနေသော ဝိညာဉ်

အကြွင်းအကျန် သက်တံရောင်များအောက်တွင်
တလက်လက် တောက်ပနေသည့် ဟန်ရေးပြ
လွန်းသော လက်ဝတ်ရတနာများကို လက်ညှိုး
ထိုးပြကြလေသည်။ ဤသည်မှာ အချည်းနှီး
ဂုဏ်မောက်မှု၊ မာန နှင့် မောက်မာမှုတို့
ဖြစ်သည်။ အမှန်တကယ် စွမ်းအားကြီးမား
သူများသာ မောက်မာခွင့် ရှိပြီး၊ လီ ကလန်သား
များကတော့ သူတို့ကိုယ်သူတို့ အလွန်အမင်း
အထင်ကြီးနေကြသည်။ ဤကဲ့သို့ ပြသမှုမျိုးဖြင့်၊
သူတို့သည် တစ်နေ့နေ့တွင် သူတို့ထက် များစွာ
ကြီးမားသော အင်အားစုတစ်ခုကို ရန်စမိသွား
ကြမည်ဖြစ်ပြီး၊ ၎င်းမှာ သူတို့၏ ပျက်စီးကျဆင်း
မှုပင် ဖြစ်လာလိမ့်မည်။

ထိုအချိန်မှာပင် တူညီသော လေသံများဖြင့်၊ လီ
နှင့် ကာဇန် တို့ကလည်း ဝေ့ တို့အား သူတို့၏
ကိုယ်ပိုင် နည်းလမ်းများ၊ ကိုယ်ပိုင် အကြောင်းပြ

ချက်များဖြင့် လှောင်ပြောင်နေကြလေသည်။ ဤ
သည်မှာ မျိုးဆက်ပေါင်း ရာနှင့်ချီ ရှိနေခဲ့ပြီဖြစ်
သော ထုံးစံပင် ဖြစ်လေသည်။

နှိမ့်ချမှုအကြောင်း မည်မျှပင် ပြောဆို
နေပါစေ... ဝေ့ ကလန် သည် သူတို့၏ ဧည့်သည်
များကို အရှုံးပေးမည် မဟုတ်ချေ။ ထို့ပြင်
ထင်ယောင်ထင်မှား ပညာရပ်၏ သခင်
များသည်၊ မည်သို့ပင် ဆိုစေ... တင်ဆက်ပြသ
မှု၏ သခင်များပင် ဖြစ်ကြလေသည်။

ကျီ...

ဤအခမ်းအနားအတွက် အသစ်စက်စက်
တည်ဆောက်ထားပြီး၊ ခရမ်းရောင် ပန်းများနှင့်
အဖြူရောင် မြေခွေး ပုံများ ထွင်းထုထားသော
ဝေ့ကလန် ၏ တံခါးကြီးများသည် မမြင်ရသော
သံကြိုးများ၏ ခွန်အားအောက်တွင် ပွင့်ဟသွား
လေသည်။ ကောင်းကင်ကြီးက အသံများနှင့်

အရောင်အသွေးများဖြင့် ပေါက်ကွဲထွက်သွားချိန်
တွင် လီ တို့၏ ပြကွက်မှာ အရှက်ရသွားလေ
သည်။

မြေခွေးမီးတောက်များက ခရမ်းရောင် မီးရှူး
မီးပန်းများအဖြစ် ပေါက်ကွဲထွက်လာပြီး
ဧည့်သည်များကြားသို့ အန္တရာယ်မရှိသော မီးပွင့်
လေးများ သန်းနှင့်ချီကာ မိုးရွာချသကဲ့သို့ ကျ
ဆင်းလာလေသည်။ လီ နှင့် ကာဇန် တို့ ဝင်
ရောက်လာချိန်တွင်၊ သရဲတစ္ဆေ နှင်းမြေခွေး
တပ်မကြီး တစ်ခုက ကလန်၏ လမ်းမ
တစ်လျှောက် စီတန်းကာ၊ နောက်ခြေထောက်
များပေါ်တွင် ထိုင်လျက် စောင့်ဆိုင်းနေကြလေ
သည်။ ထင်ယောင်ထင်မှား ဖြစ်စေသော
အားပေးဟစ်ကြွေးသံများက လေထုထဲတွင်
ပြည့်နှက်နေချိန်မှာပင်၊ မြေခွေးများ၏ မျက်လုံး
များက သူစိမ်း တစ်ယောက်ချင်းစီတိုင်း၏

နောက်သို့ လိုက်ကြည့်နေကြလေသည်။
ပန်းရောင်၊ အဖြူရောင် နှင့် ခရမ်းရောင် ပန်းပွင့်
ဖတ်များက လေထဲတွင် ဝဲလည်နေပြီး၊ လေထု
ကိုယ်တိုင်က ရေမွှေး ဆွတ်ဖျန်းထားသည့်
အလား ချိုမြိန်သော ရနံ့များက ကောင်းကင်မှ
ကျဆင်းလာလေသည်။

အဖြူရောင် မြေခွေး မာဒြာ ၏ ဤ ညီညွတ်စွာ
ပေါင်းစပ်ဖန်တီးထားသော လက်ရာမြောက် ပြု
ကွက်ကြီးကို ကြည့်ရှုရင်း ဝေ့ ကလန်သားများ
မှာ ဂုဏ်ယူဝင့်ကြွားမှုများဖြင့် ပြည့်လျှံနေပြီး၊
၎င်းတို့၏ ကြိုးကိုင်သူများ ဖြစ်ကြသော
အကြီးအကဲ များကလည်း ကျေနပ်စွာဖြင့်
အချင်းချင်း ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်ကြလေသည်။
အင်ပါယာ၏ ဧကရာဇ် ယာဉ်တန်းကို ကြိုဆိုရန်
သင့်လျော်သော ပုံစံမျိုးဖြင့် ဧည့်ခံကြိုဆိုလိုက်
ခြင်းဖြင့်၊ သူတို့သည် သူတို့၏ ပြိုင်ဘက်များ

ထက် ဧည့်ဝတ်ကျေပွန်မှုတွင် အပြတ်အသတ်
သာလွန်သွားခဲ့လေပြီ။ သူတို့၏ စိတ်ထဲတွင်
တော့၊ ဤအရာက သူတို့၏ ရန်သူများနှင့်
ထိုက်တန်သည်ထက်ပင် ပိုလွန်းနေလေသည်။
